Nastartujte očička, začíná super bezva akcička! To zíráte, co? Já jsem prostě (básnický) střevo.

No, dost srandiček a jdeme na to...

Sešli jsme se (to je zvláštní) já, Delfi, Bára, Gali, Bob, Týnka,Ondra, Štěpán, Zuzka, Řízek, Viktor(Ježkův objev a asi Viktorův první a poslední výlet) a samozřejmě náš hlavní, nejhlavnější, milovaný a nejmilovanější Ježek....to je asi tak všechno, co si z toho pamatuju.....Á, už jsem si vzpomněla. Jeli jsme k Bobovi na chatu.
Kam? - To je úplně jasný. Do Samšiny.
Kde je Samšina? U Sobotky.
Kde je Sobotka? U Jičína.
Kde je Jičín? To si musíte najít v atlase.....
Předpokládám, že v pátek jsme si vybalili, našli si místo na spaní,jedli jsme a asi jsme hráli mafii nebo možná Galinu
vypečenou hru na kamzíka. Vy jí neznáte? To buďte rádi.Taky mě napadá, že byla na seznamu plácaná se zvířátky.
V sobotu se náš početný tým vydal do Prachovskejch skal a hrál spoustu her. Důležitá poznámka. Hry na výpravu připravovala Týnka a měl to celý na starosti. Byli všude kolem nás a chtěli nás zabít. My museli přijít na to, kdo to je a jak je zneškodnit, ale díky počasí (nejspíš) se na to zapomnělo. Naší oblíbenou hru "Dobrý den, pojďte ven" jsme doplnili nějakou takovou podobnou a ještě lepší s žetonkama. Na každém žetonku byl nakreslen nějaký znak a v časovém limitu (asi dvě hodiny) jsme si je vyměňovali a účel byl na konci mít v ruce zase žeton se svým znakem.
Další zapečená, teda chci říct vypečená hra byla s kolíčkama. Každej měl asi pět kolíčků a co nejmíň nápadně jsme se je měli snažit přichytit na někoho jinýho. Viktor to suverénně "vyhrál". Zatím jsem se nějak nedostala k tomu cíli naší cesty. To bylo samozřejmě krásný, ty vyhlídky byly okouzlující, počasí severní a to je asi tak vše, co mé bystré oko pochytilo. Na cestě zpátky jsme se stavili v samoobslužný restauraci. Po návratu domů se hrála tradiční hra. Dostali jsme papír s úkolama a
hledejte dětičky, hledejte odpovědi...Ale nejdřív jsme se rozdělili do dvojic (trojic) podle pohádkových postav. Tuhle hru jsem já se Zůzou vyhrála (no jo, jsme nejlepší:-)) Ty hlavo dubová, zapomnělas na nejdůležitější hru, styď se. Takže náprava. Na cestě zpět jsme hráli na hada. Dvě družinky, první z jedné se chytl za lavičku a ostatní se za břicho drželi toho před sebou. Jeden z druhé skupinky byl vyslán a měl minutu na to, aby utrhl část toho hada. My jsme byli trochu oslabený,
takže...skoro jsme to vyhráli. Naše družstvo obsahovalo mě, Delfi, Zůzu, Viktora, Štěpána a Míšu (Řízka). Myslím, že tahle hra sklidila největší úspěch. Večer se zase hrály hry. Mafie, hry na důvěru a předvádění zvířat v co nejkratším čase. V neděli bylo super počasí, jak vystřižený z pobřežní hlídky (pršelo, až to hezký nebylo) a někdo (Jéža) si vymyslel, že půjdem na hrad Trosky. Po našich protestech to dopadlo tak, že v podhradí jsme se rozloučili s Gali, Řízkem a Viktorem a vydali se na blátivou cestu do Samšiny. Večer jsme hráli dostihy a ráno zbalili a vydali se zase v božským počasí do Sobotky na autobus,

kde jsme vykoupili punčové řezy v místní cukrárně.

Teď už jen takové důležité drobnosti. Janička (Gali) celou dobu fotila, fotila, fotila,jídlo bylo humus, humus a zase humus a mytí nádobí nepopsatelný zážitek.....

Lišče